

Dödzens grymma wåld
föröfwat då herren crono
befalningz-man uthi
Rassborgz ...

Löfwingh, Axelius Henrici.

1 Ic 1696 Wallman, Johan



National Library
of Sweden

Dødzens Brymma Wæld

Föröfwat

Di

Herren

Crono Befalningz. Man uthi

Rasborgz Låhn /

Ehreborne och Wålbetrodde /

8 35
120

Mr. J. J. J. J. J.

W. J. J. J. J.

Denne usle Sorgedahlen lemnade / och uthi

en salig Stund genom den timmeliga Döden

stilla och sachtmodeligen den 28. Martii

Ahr 1696 affonnade /

Hwilkens Andelöse Lekamen med Förnåhm / Heder och

Ansehnlig Lijk-Process til sin Hwihlo-Cammar uthi

Karis Moderkyrckia den 28. Junii samma Ahr

beledsagades / der til at förwånta Grelfarens

Jesu Christi Uppenbarelse.

På samma Tidh dhe Förnåhme och i Sorgen qwarlem-

nadom så til någon Tröst / som ock sin Skyldigheet

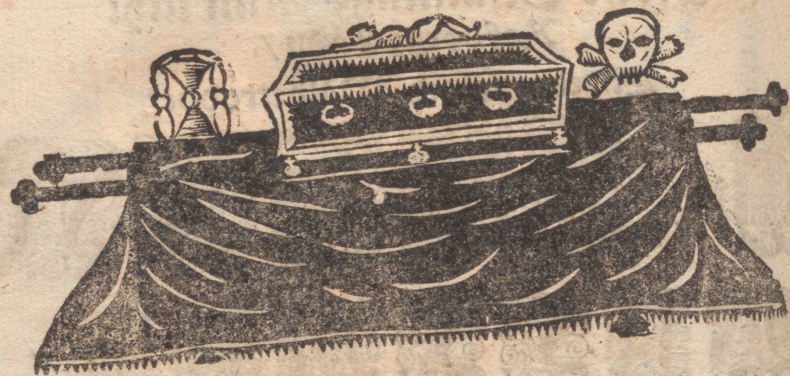
der med at wisa / fattat af

35
Tryckt Ahr 1696.

Phil. 1: 21. 22.

Christas är mitt Luf och Döden är min Winning

En
A. Lundar jag at stillias hädan och wara
med Christo.



Lifwet thetta / må med rätta
Leknas wäl wid Blomster sin /
Som uprinna / strart förswinna /
När som Wädret blås der in.
Wij förfara / sant at wara
Ibet i Dag och i all Stund:
Döden hätska / grymma / bäska /
Har här gästet sammalund /
Han nedslagit och borttagit /
En from Man och Gudelig /
En undwäcka / Döden swäcka /
Kunde han: men tålelig /
När som tyden war förliden
Kopte uthaf hiertans Ijd:
Nu min Anda tig til handa
Sänder jag D Jesu blid.



Siunges som:
Kopa til Gudh min Siäl med sligt / ic.
Qverela viduæ relictæ.

1.
När Winteren framlyden war
och Wärensalkas mände /
Jag mente då med Makan qwar
Få nitta Frögder många.
För Sommar blid / kom Sorg och Qwid /
För Glädie = Sorge-dagar /
En Döden den / som ej igen
Kommer / til Grafwen drager.

2.
Ach Död / Ach Död tu grym Tyrän /
Omätelig med råtta
Tu äst som tog uthur min Famn /
Then min Sorg kunde lätta:
Borttog min Man / som war försan /
Min enda Tröst och Måka /
Then iag med ett bedröfwat Sin /
Mäste nu så hårdt sakna.

3.
Ach tu min aldrabästa Wän
Ach tu min trogna Måka /
91,

Kom.

Kommer tu doch ey mehr igen!
Hwif wil tu mig försaka?
En Enckia iag nu worden är/
Thet gör mig Sorg i Sinne/
Ey tig iag nånsin mehra här/
Wil låta gå uhr Minne.

4.

Ach Sorgen gör mitt Sinne särdt!
Englan på alla sidor
Mig arma Dwinna trycker hårdt
At hiertat thet wist stöfder
O! hände snart/ med lika Fart
At iag tig föllia kunde/
Thet säge wist föruthan List/
Iag nu i denna stunde.

5.

Ey bäst som iag min tanckar fäst
At kunna i Roo låfwa/
Och mina Sinnen grundat måst
Ey mehr i Sorger swäfwa:
Inträngde sig fast hastelig/
Min Glädie mig beröfde/
Then grymna Gåst/ uti wårt Räst/
Sin Macht han der föröfde.

6.

Olycklig ju den Stunden war
På hwilken Döden wurmit/
Så stoor en Macht/ som han nu har/
Thet hwar hoos sig förnummit/
At ingen bor/ som iag wist tror/
Ware gamla ell' unga/
I Säkerheet/ ty Man thet weet/
I thenna Werldzens tunga.

Responsio defuncti.

7.

Hwad höres för en Klagogråt
Hwad höres för en Jammer /
Hoo är som sörjer uthan Mått /
Hoo sig så swära gränner &
Gif tig til frödz min Maka kär /
Sampt mino Wänner sätthe /
Ey mig / ey Ehr thet nytigt är /
Med Rinder sörja wätthe.

8.

Thet hafwer ey nu bätat mig /
At längre här förblifwa /
Ey GUD har welat nådelig /
Mig bästre Hemwist gifwa;
Efter min Tjd fulländar sig /
Jag måste hädan fara /
Ey skal til Eder Wänner all
Här med Valete vara.

9.

Far wäl / far wäl min Wän så kär /
O tu min lufwa Maka /
Tig ware mehr nu HERren när /
Til's jag i Tjd upwaknar /
Och wij en gång / föruthan Twång /
Såäm komma än tilsamman /
Och prifa GUD uthi sin Skrud /
Bland Frögd och mycken Gamman.

10.

Haf tack / haf tack / för stoor Troheet /
Som tu moth mig har öswat /

J nås

I några Åhr med Lustigheet /
Ihet har jag noga pröfwat /
Far wäl min Wän! och sammalund
Min Bror och Fränder alla /
Som lefwen än på Jordens grund /
Ehr wil jag GUD befälla.

11.

GUD Ehr försörjer wiserlig /
Så länge i här wandra /
Och sedan kommen I til mig /
Der glädien ey förändras.
För Sorg och Pust en ewig Lust /
I llycka med all andra.
Wand Engla-Skaar / så uppenbar /
Frögdas Erwinerliga.

Consolatio authoris.

12.

O tu Förnähne slagne Stäl /
O tu sorgbundne Hierta /
Wändt nu igen / ihet är full Skiäht /
Läg bort Sij Sorg och Smärta.
Han är nu säll: hielp oss GUD wäl /
Med honom snart ditt lända /
At der så Boo / i Glädie stoor /
Haa Frögd föruthan Wnda !!!

S Cilicet haud ulli cautum est quid fiat in horam:
Quae forte credideris firma, repente ruunt,
Lex eadem est hominum vita, quae labilis herba est,
Una dies nasci quam videt, una mori.

Säg fram Melpomene, haa fram din forge Luta /
Låt Echo nu med mig / sorgligt begynna tiuta /
In Döden / hård en Gåst / har åter väfsat sig /
Och nederlagt til Marck / en Man / jag säger dig /
En Man / som war of hull och olt godt önska mände /
Then ligger nu på Bäär / är frö all Wårdzlig Wända.
Sin heela lefnadz Tid tilbracht han lefwer så /
At Lof han dersör bär af stora som och små /
Men en så billigt keer af mig / som han förtiente /
Endoch min Plicht af mig thet fordrar / som jag mente /
Jå Ord framwäsa här / alt hwad jag tänckt hoos mig /
En ander säghe mehr om W A R D M A N redelig ;
Men J får Moster min fast detta måst anträffar /
Ehr och Ehr Huus / iag seer hur Sorgen hiertat håftar /
Doch förjer en så högt / ty thet en bätar mehr /
Fast än J Kullen Ehr / i Sorgen säncka nebr.
Han niuter ewig Lust / har Glädie / frögder många /
För GUDs Ansichte får / med alle Helgon stända /
D at then Dagen snart up måtte lysa här /
Wå finge hän Afsted / med honom wistas där !!

Deke så Kader sin Högd. de / och i Sorgen
qwarblefne / tidre Worskytter / til förmo-
deltig Ziensf skrifwen i hast

AXEL L Ö F W J N G S.

Sor.

Sorge-Rijm.

MEd ett bedröfwat Mod / Der til han är och snar /
Ja högt sorgbundet bröst / In han på Hielp ej feelar /
Jag seer kär Moster god. / Han Tröst för Enckior är
Nu sitta utban Tröst. / The Faderlöse hielper /
Olycklig war den Stund / Med Mätt han tuchtar dem /
Ofäll den Tjman / så / I Grund doch ej nedstielper /
Des Ögon ladz i Blund / Fördenskul wele wj /
Af hwem I Tröst skull' få. / Här med i Trone wara /
Gud som Ehr sargat har / At wj med honom sij /
Kan thet och så wäl heela / Wår Gudz Ansichte klara.

Detta sin högdrährade käre Worskytter
jämwähl til skyldig Tienst
tilsäcer

MAGNUS E ÖFWJNS,

